

Keď chyzná vošla dnu, došlo mi, že nehovorí o ázijskej kuchyni. Bola to mladá drobná dievčina s čiernymi vlasmi stiahnutými do hladkého drdola na zátylku. Mala na sebe typickú žiarivo bielu uniformu s naškrobenou zásterou a s rovnako žiarivo bielymi teniskami. Okamžite sklopila pohľad k zemi, takže bolo jasné, že sa pred mužmi hanbí. K hrudi si tisla štós uterákov, akoby to bol jej štít.

Caleb jej pokynul, aby šla ďalej, a vyzval ju, aby sa posadila. Okamžite ho poslúchla a mne hneď docvaklo, že jej poslušnosť rozhodne nesúvisí s povinnosťou vyhovieť hotelovým hosťom. Stačil jediný kradmý pohľad a bola jeho.

Kľakol si pred ňou a jemne jej zo zovretia vyslobodil úbohé uteráky. „Sam, pokojne môžeš odísť. Viem, ako ti je, keď sa musíš pozerať na niečo také,“ varoval ma cez plece. „Objednal som si ju prv, ako si prišla. Nečakal som ťa.“

Zavrtela som sa na kresle oproti nim. Bolo mi jasné, že tento typ služieb v hotelovej brožúre určite nebol. Moja duševná pohoda sa otriasla v základoch a rozhodne mi nepomáhalo, že pre Caleba táto žena nie je nič iné ako položka na jedálnom lístku.

„Ehm, Caleb, mohla by som s tebou len na minútku hovoriť?“ Vstala som a odkráčala som do malej kuchynky. Caleb zamumlal nejakú nadávku, ale nasledoval ma.

V súkromí kuchynky som na neho zaútočila. „Čo si sa úplne zbláznil? Ruiz vravel, že toto nesmieš.“

Caleb sa ledabolo oprel o kuchynskú linku a bolo na ňom vidieť, že toto vyrušenie od jedla ho dosť naštválo. „Ruiz tu nie je a ja nemienim hladovať. To by znamenalo ešte viac problémov a na to ani ty, ani ja nie sme pripravení. To by si zo všetkých ľudí mala vedieť najlepšie.“

„No tak tu máš,“ vyzliekla som si bundu a vyhrnula som si rukávy na svetri. „Vezmi si moju energiu. Je to bezpečnejšie.“

Premeral si ma od hlavy po päty a zlomok sekundy nad mojou ponukou uvažoval. Potom sa odvrátil. „Nie, nie je. Nemal som ti včera dovoliť, aby si si brala moju energiu. Nechcem, aby si si to zle

vyložila. Capone si ťa nárokuje a ja tiež. Len čo začnem, nebudem môcť prestať, a nechcem s tebou zájsť príďaleko. Spojíme sa, až to budeme chcieť my sami, a nie z donútenia.“

„Zato upratovačky sú v pohode,“ odsekla som.

Caleb podráždene vzdychol. „S cudzími je to iné. Nemám s nimi nijaké spojenie, nemám k nim nijaké city, ani jedna ma nepriťahuje tak ako ty. Táto nie je dnes moja prvá a nebude ani posledná. Viem, čo robím.“

On ich už dnes mal viac? Čože? „Pozri, chápem, že máš hlad, ale –“

„Sam, ak nemôžem mať teba, nie tak, ako by som chcel, tak si musím vystačiť s tým, čo je druhé najlepšie. Zatiaľ je to v poriadku.“

Prekrížila som si ruky cez prsia a stála som si za svojím. „Fajn. Tak tu zostanem a dám pozor, aby si to neprepálil.“

„Nech sa páči, ale mám pocit, že sa z tohto vzťahu vytráca dôvera,“ zavrčal posmešne a otočil sa na odchod. Vrátil sa do obývačky, kde na neho presne podľa príkazu poslušne čakala jeho chyzná.

Posadil sa vedľa nej na pohovku a nežne si ju pritiahol k sebe. Šepkal jej upokojujúce slovká, potom jej položil ruku na zátylok a žena zvrátila hlavu v poddajnom očakávaní. Tú reakciu som dôverne poznala. Cítila som to chvenie, kedykoľvek sa na mňa pozrel, vždy si ma k sebe takto priťahoval. Vybavilo sa mi, ako jeho horúce pery tancovali po mojej pokožke, keď mi pokrýval hrdlo žiadostivými bozkami.

Nemala by som ho pri tom sledovať. Bolo to celé nanič, nútilo ma to prehodnocovať dynamiku nášho osudového spojenia. Čo z nás budú nejakí účastníci swingers párty, čo si vymieňajú partnerov? Mala by som mu to zatrhnúť, vynadať mu, povedať tej žene, aby utekala, čo jej nohy stačia, ale stála som ako prikovaná.

Navyše sa na to fakt dobre pozeralo, ako keby som pozorovala niekoho, ako konzumuje šťavnatý burger a nedá mi ani odhryznúť. Pred chvíľkou som síce bola na večeri s otcom, ale Lilit sa ošŕvala a trhala sa, ani čo by nejedla už celé týždne.